ſed tñ dicẽs glīaꝫ: terribilia imiſcuit ī medium iudicium
introducens. vñ ſequit᷑: Et tunc reddam vnicuiqꝫ ſm ope
ra eius. HIERO. Non ē. n. diſtinctio iudei ⁊ gẽtilis vi
ri ⁊ mulieris: pauperū ⁊ diuitū: vbi nō pſone ſed opera
conſiderātur. CHRY. Hoc aūt dixit non ſolū pecca
torib⁹ penas comemorās: ſed iuſtis brauia ⁊ coronas.
HIE. Poterat aūt apoſtoloꝝ tacita cogitatio iſtiuſmodi
ſcandalū ſuſtinere. Occiſionē ⁊ mortē nūc dicis eē futurā
q̄ autē pmittis te affuturū ī gloria in tēpora longa differ
tur. Preuidēs ergo occultoꝝ cognitor quid poſſent obij
cere: pñtē timorē pñti cōpenſat premio dicens: Amē dico
vobis: ſunt quidā de hic ſtan. qui nō gu. mortem do. vi. fi.
ho. ve. in re. ſuo. CHRY. Uolens ergo monſtrare q̄d
eſt illa gloria in qua poſtea venturus ē: eis in preſenti vi
ta reuelauit ſicut poſſibile erat eos diſcere: vt neqꝫ in dñi
morte iam doleant. REMI. Quod ergo hic dicitur im
pletum ē in tribus diſcipulis: quib⁹ dñs trāſfiguratus in
monte gaudia eterne repromiſſionis oñdit: qui viderūt
eū in regno ſuo veniētē, i. in ea claritate fulgētē: in q̄ pera
cto iudicio videbit᷑ ab oīb⁹ ſanctis. CHRY. Propter
hoc aūt non pdicit noīa eoꝝ qui aſcenſuri erāt ī mōtē: q̄z
reliqui valde concupiſcerent ſequi: exēplū illi⁹ glorie viſu
ri ⁊ grauiter tuliſſent velut deſpecti. GRE. Uel regnum
dei pñs eccleſia vocat᷑. ⁊ q̄z nōnulli ex diſcipulis ei⁹ vſqꝫ
adeo in corpore victuri erāt vt eccleſiā dei cōſtructā con
ſpicerent: ⁊ cōtra hui⁹ mūdi gloriā erectā conſolatoria p
miſſiōe. nūc dr̄: Sunt quidā de hic ſtantib⁹. ORI. Mo
raliter aūt vbū dei his qui nouiter inducūtur ad fidem:
formā habet ſerui: pfectis aūt venit in glīa pr̄is ſui. Ange
li aūt illi⁹ ſunt pphetarū ſmones: quos nō ē poſſibile an
te ſpiritaliter intelligere: niſi cū ſpiritaliter intellectū fue
rit vbuꝫ chriſti: vt videant ſimul apparere in maieſtate.
Tunc autem dabit vnicuiqꝫ de gloria ſua ſm actū eius:
q̄z quāto quis melior fuerit in actib⁹ ſuis tāto ſpiritaliuſ
intelligit chriſtū vel pphetas ipſi⁹. Stātes aūt, vbi ſtat ie
ſus: ſūt qui fundatas hñt apud ieſū aīe baſes. Ex quib⁹
qui melius ſtāt: dicūtur nō guſtare mortē donec videant
vbū dei: qd̄ venit in regno ſuo videns eminētiā dei quaꝫ
videre nō pñt q̄ diuerſis īuoluti ſūt peccatis: qd̄ ē mortē
guſtare: q̄ peccans aīa morit᷑. Sicut. n. vita ē ⁊ panis viu⁹
q̄ de celo deſcēdit: ſic ⁊ inimica ei⁹ mors panis ē mortu
us. Ex iſtis aūt panib⁹ q̄dā modicū mādūcāt tm̄ guſtātes
q̄dā abūdāti⁹. q̄. n. raro ⁊ modicū peccant: tātūmodo gu
ſtāt mortē. q̄ aūt pfecti⁹ ſuſceperint ſpiritalē virtutē: nō gu
ſtāt eā: ſꝫ viuo pane ſemp veſcūtur. q̄ aūt dicit: donec vi
deāt. nō diffinit tp̄s: vt poſtq̄ trāſierit illud donec: fiat qd̄
añ nō fuerat factū: ſꝫ rē que neceſſaria ē exponit. q̄. n. ſe
mel videt eū in gloria ei⁹: iā nequaquā guſtabit mortem.
RABA. Sanctos aūt mortē guſtare teſtat᷑: a quib⁹ morſ
corporis quaſi libando guſtat᷑: vita vero anime poſſidē
do tenetur.

CA. XVII.

Et poſt dies ſex aſſumpſit ieſus petꝝ
⁊ iacobū ⁊ ioānē frēꝫ ei⁹ ⁊ duxit illos
mōtē excelſū ſeorſū: ⁊ trāſfiguratus ē
ante eos. Et reſplenduit facies ei⁹ ſicut
ſol: veſtimēta aūt ei⁹ facta ſunt alba ſi
cut nix. Et ecce apparuerūt illis moyſes ⁊ helias
cū eo loquētes. Reſpōdēs aūt petrus: dixit ad ie
ſuꝫ: Dñe bonū ē nos hic eē: ſi vis faciam⁹ hic tria
tabernacula: tibi vnū: moyſi vnū ⁊ helie vnū.
REHI. Claritatē ſue viſiōis quā pmiſerat dñs diſcipu
lis ſuis in hac trāſfiguratione habita ī monte poſt ſex di
es cōpleuit. vñ dr̄: Et poſt ſex dies aſſūpſit pe. ⁊ ia. ⁊ io.
fra. ei⁹. HIERO. Querit᷑ aūt quō poſt ſex dies aſſum
pſit eos: cū lucaſ euāgeliſta octonariū numeꝝ ponat: ſed
facilis ē rñſio: q̄z hic mediȷ̄ ponuntur dies: ibi primus ad
ditur ⁊ extrem⁹. CHRY. Ideo aūt non confeſtiꝫ facta
pmiſſione eos ſurſū ducit: ſed poſt ſex dies: vt reliqui di
ſcipuli nihil patiant᷑ humanū. i. aliquē inuidie motū. vel
vt hoꝝ dierū ſpacio vehemētiori cōcupiſcentia repleti:
qui aſſumēdi erant: ſolicita mēte accederent. RABA.
Merito aūt poſt ſex dies gloriā illā oñdit: q̄z poſt ſex eta
tes futura eſt reſurrectio. ORI. Uel quia in ſex diebus
totus factus ē viſibilis mūdus: qui trāſcēdit oēs res mū
di: pōt aſcēdere ſup montē: excelſū ⁊ gloriā aſpicere ver
bi dei. CHRY. Ideo aūt hos tres aſſūpſit q̄m aliȷ̄ pre
catores erāt. Intende aūt qualiter mattheus nō occultat
eos qui ſibi pphoſiti ſūt. hoc. n. ⁊ ioannes facit pcipuas
petri laudes comemorās. Ab emulatione. n. ⁊ vana glo
ria mundus fuit apoſtolorum chorus. HILA. In tri
bus aūt aſſumptis de triū origine: Sem: Chaꝫ: ⁊ Japhet
futura electio populi oſtendit᷑. RABA. Uel tres ſoli
modo diſcipulos ſecū ducit: Quia multi ſunt vocati pau
ci vero electi. Uel quia qui nūc fidē ſancte trinitatis icor
rupta mēte ſeruant: tūc eterna eius viſiōe letāt᷑. REMI.
Oſtenſurus aūt domin⁹ gloriā ſue claritatis diſcipulis:
duxit eos ī mōtē. vñ ſequitur: Et duxit illos in mōtē ex
celſū ſeorſū. In quo docet: q̄z neceſſe ē oīb⁹ qui deū cōte
plari deſiderant: vt nō in infimis voluptatib⁹ iaceant: ſed
amore ſupernoꝝ ſemp ad celeſtia erigant᷑: ⁊ vt oñdat di
ſcipulis q̄ten⁹ gloriā diuine claritatis nō ī hui⁹ ſeculi pro
fūdo querāt ſed in celeſtis beatitudinis regno. Ducuntur
autē ſeorſū: q̄z ſancti viri toto animo ⁊ fidei intētiōe ſepa
rati ſunt a malis: funditusqꝫ ſeparabūtur ī futuro: vel q̄z
multi vocati pauci vō electi. Sequit᷑: Et transfigurat⁹ eſt
ante eos. HIERO. Qualis. n. futur⁹ ē tēpore iudican
di: talis apoſtolis apparuit. Nemo aūt putet priſtinā eū
formā ⁊ faciē pdidiſſe vł amiſiſſe corporis vītatē: ⁊ aſſū
pſiſſe corpus ſpiritale vel aereum. Sed quō trāſfigurat⁹
ſit: euāgeliſta demonſtrās. d. Et reſplēduit facies ei⁹ ſicut
ſol: veſtimēta aūt ei⁹ facta ſunt alba ſicut nix. Ubi ſplen
dor faciei oſtendit᷑ ⁊ candor deſcribit᷑ veſtiū: nō ſubſtātia
tollit᷑: ſed gloria cōmutat᷑. Certe transformat⁹ ē dñs in eam
gloriā qua venturus eſt poſtea in regno ſuo. Trāſforma
tio ſplēdorē addidit: faciē nō ſubtraxit ⁊ ſi corpus ſpirita
le fuerit. vnde ⁊ veſtimenta mutata ſunt: que intātū fuere
cādida: vt aliuſ euāgeliſta diſſerit: q̄lia fullo ſup terrā nō
poſſet facere: ⁊ huiuſmodi aūt corporale ē ⁊ tactui ſubia
cet: nō ſpiritale ⁊ aereū quod illudat oculos: ⁊ tm̄ in phā
taſmate aſpiciat᷑. CHRY. Si autē facies dñi reſplēdu
it ſicut ſol: ⁊ ſancti ſicut ſol fulgebūt: nūquid erit equalis
claritas dñi ⁊ ſuoꝝ: nequaq̄. Sꝫ q̄z nihil lucidi⁹ inuenit
ſole: iccirco ad manifeſtādū exēplū future reſurrectiōis:
⁊ facies dñi reſplēdere: ⁊ iuſti fulgere dicūtur ſicut ſol.
ORIGE. Myſtice aūt cū aliquiſ trāſcēderit ſex dies ſꝫ
q̄ diximꝰ: videt trāſfiguratū ieſuꝫ añ oculos cordis ſui.
Diuerſas. n. habet verbū dei formas apparēs vnicuiqꝫ
ſm q̄ vidēti expedire cognouerit: ⁊ nemini ſupra qd̄ ca
pit ſemetipſū oñdit. vñ nō dixit ſimpliciter Transfigura
tus ē: ſed Corā eis. In euāgeliȷ̄s. n. ieſus ſimpliciter itelli
git᷑ ab eis qui nō aſcendunt per exercitationē verborum
ſpiritaliū ſup excelſuꝫ ſapientie montē. Eis autē qui aſcē
dunt: iā non ſm carnē cognoſcit᷑ ſed deus verbū intelligi
tur. Corā his ergo trāſfigurat᷑ ieſus: ⁊ nō corā illis q̄ ſunt
deorſū in cōuerſatiōe terrena viuētes. Hi aūt corā quib⁹
trāſfigurat᷑: facti ſūt filiȷ̄ dei: ⁊ oñdit᷑ eiſ ſol eē iuſticie: ⁊ ve
ſtimēta ipſius fiunt candida ſicut lumē: que ſūt ſmones ⁊
littere euangeliorum quibus ieſus ē indutus ſm illa que
ab apoſtolis dicūtur de eo. GLO. Uel veſtimēta chri
ſti ſanctos ſignificant: de quibus eſaias: Oībus his ve
lut veſtimento veſtieris: ⁊ viui operantur: q̄z cādidi erūt
virtutibus: ⁊ omnis vitiorum eſtus ab eis remotus erit.
Sequitur: Et appa. illis moy. ⁊ heli. cum eo loquentes.
CHRY. Hoc autem multas habet ratiōeſ. Et pma qui
dem eſt hec: Quia enim turbe dicebant eum eſſe heliam
vel hieremiam aut vnū ex prophetis: capita prophetaꝝ
ſecum

ſecum ducit: vt ſaltem hinc videatur differentia ſeruoꝝ
ꝛ domini. Alia ratio eſt: Quia enim continue ieſũ accu-
ſabant iudei tanꝙ tranſgreſſorẽ legis ꝛ blaſphemum: pa
tris ſibi gloriam vſurpantẽ: vt oſtendatur ab vtraqꝫ ac
cuſatione innoxius: eos qui in vtroqꝫ fulſerunt in mediũ
ducit. Etenim moyſes legẽ dedit ꝛ helias pro gloria dei
emulator fuit. Alia ratio eſt vt diſcant: quoniam mortis
ꝛ vite poteſtatem habet: ꝓpter hoc ꝛ moyſen qui morte
defecerat: ꝛ heliam qui nondũ mortẽ paſſus fuerat i me
dium ducit. Aliam cãz ꝛ ipſe euangeliſta reuelat. ſ. mon-
ſtrare crucis gloriã ꝛ mitigare petrũ ꝛ alios diſcipulos
paſſionẽ timẽtes. Loquebantur. n. vt alius euãgeliſta di
cit de exceſſu quẽ cõpleturꝰ erat in hieruſalẽ. vnde eos in
mediũ ducit qui ſe morti expoſuerũt pro his q̃ deo pla-
cebant: ꝛ pro plebe credẽtiũ. Etenĩ tyrãnis vterqꝫ ſe ĩi-
bere preſentauit: Moyſes quidẽ pharaoni: helias autẽ
achab. Ducit aũt ꝓpter hoc eos in medium. volebat. n.
ꝙ diſcipuli illoꝝ priuilegia zelarẽt: vt. ſ. fierent manſueti
ſicut moyſes: ꝛ zelãtes ſicut helias. HILA. Quod eti
am moyſes ꝛ helias ex omni ſanctorum numero aſſiſtũt
medius inter legẽ ꝛ prophetas chriſtus in regno eſt. cum
his enĩ iſraelẽ quibus teſtibus predicatus ẽ iudicabit.
ORI. Siquis etiã intelligit ſpiritalẽ legem conuenientẽ
ſermonibus ieſu ꝛ in prophetis abſconditam chriſti ſa-
pientiã: ille vidit moyſen ꝛ heliam in gloria vna cum ieſu
HIERO. Conſiderandum eſt etiam ꝙ ſcribis ꝛ phari-
ſeis de celo ſigna poſcentibus dare noluit: hic vero vt
apoſtolorum augeat fidẽ dat ſignũ de celo: helia inde de
ſcendente quo coſcenderat: ꝛ moyſe ab inferis reſurgen
te: qđ ꝛ achaz per iſaiã precipit: vt petat ſibi ſignũ de in
ferno vel de excelſo. ORIGE. Quid autem feruidus
petrus dixerit ſubditur: Rñ. petrus di. ad ieſum: Domi-
ne bonum eſt nos hic eẽ. Quia enim audiuit ꝙ oportet
eum hieroſolymam ire: adhuc timet pro chriſto: ſed poſt
increpationẽ non audet dicere rurſus: Propitius eſto ti
bi. ſed idẽ occulte per alia ſigna inſinuat. Quia enim vi-
debat multã quietem ꝛ ſolicitudinẽ: cogitauit cõuenien-
tẽ ibi ſtationem eſſe ex loci diſpoſitione: quod ſignificat
dicens: Bonum eſt nos hic eſſe. Vult etiam ibi ſemper eſ
ſe: ideo tabernaculorum meminit dicens: Si vis faciamꝰ
hic tria tabernacula. Cogitauit enim ꝙ ſi hoc fieret non
aſcenderet hieroſolymam: ꝛ ſi non aſcenderet chriſtus
non moreretur: Ibi enim ſciebat ſcribas inſidiari ei. Co
gitabat etiam ꝙ helias aderat: qui in monte ignem deſcẽ
dere fecit: ꝛ moyſes qui intrauit nebulam: ꝛ deo locutus
eſt. vnde occultari poterant vt nullus perſecutorum ſci-
ret vbi eſſent. REMI. Vel aliter: Viſa domini maieſta
te ꝛ duorum ſeruorum: petrus adeo delectatus ẽ: vt cun
cta temporalia obliuioni traderet: ꝛ ibi iperpetuum vel-
let manere. Si autem tunc petrus ſic accẽſus eſt: quanta
erit ſuauitas ꝛ dulcedo videre regem in decore ſuo ꝛ in-
tereſſe choris angelorum ꝛ omnium ſanctorum: In eo ſa
ne quod ait petrus: Domine ſi vis. deuotionem ſibi ſubdi
ti obedientis ſerui oſtendit. HIERO. Erras tamẽ pe
tre: ꝛ ſicut alius euangeliſta teſtatur: neſcis quid dicas.
Noli tria tabernacula querere: cum vnũ ſit tabernaculũ
euãgelij in quo lex. ꝛ prophete recapitulãda ſunt. Si aũt
queris tria tabernacula nequaꝙ ſeruos cum domino cõ
feras: ſed fac tria tabernacula: immo vnum patri ꝛ filio ꝛ
ſpirituiſancto: vt quorum eſt vna diuinitas vnum ſit
in pectore tuo tabernaculum. REMI. Errauit etiã: qui
voluit vt regnum electorum conſtitueretur in terra quod
dominus promiſerat dare in celis. Errauit etiam: quia
oblitꝰ eſt ſe ꝛ ſocios ſuos eẽ mortales: ꝛ abſqꝫ guſtu mor
tis voluit ſubire eternã felicitatem. RABA. Et in eo ꝙ
celeſti conuerſationi tabernacula faciẽda putauit: in qua
domus neceſſario non erat: cum ſcriptum ſit: Templum
non vidi in ea.

¶ Adhuc eo loquẽte: ecce nubes lucida obũbra
uit eos. Et ecce vox de nube dicens: Hic eſt filius
meꝰ dilectꝰ in quo mihi bene cõplacui: ipſũ audi-
te. Et audientes diſcipuli ceciderũt in faciẽ ſuam
ꝛ timuerũt valde: ꝛ acceſſit ieſus ꝛ tetigit eos: di
xitqꝫ eis: Surgite ꝛ nolite timere. Leuãtes autem
oculos ſuos neminẽ viderunt: niſi ſolũ ieſũ. Et de
ſcẽdẽtibꝰ illis de mõte precepit ieſus dicẽs: Nemi
ni dixeritis viſionem: donec filius hominiſ a mor
tuis reſurgat.

HIERO. Quia carnale ẽ frondibꝰ aut tentorijs q̃rebãt
tabernaculũ: nubis lucide operiunt vmbraculo. vñ dr̃:
Adhuc eo loquẽte: ecce nubes lu. obũ. eos. CHRY. Cũ
dñs cõminat nubẽ tenebroſã oñdit ſicut i ſina: hic aũt q: nõ
terrere volebat: ſz docere nubes apparuit lucida. ORI.
Lucida aũt nubes obumbrãs ſcõs ẽ vtus pr̃na: vl forte
ſpũſſanctus. dicã ẽt ſaluatorẽ nr̃z eẽ lucidã nubẽ: q̃ obũ-
brat euãgeliũ ꝛ legẽ ꝛ ꝓphas: ſicut ĩtelligũt q̃ pñt aſpicere
lumẽ ipſius i ꝑmiſſis. HIE. Quo ip̃rudẽter iterrogaue
rat petrus: ꝓpterea dñi viſionẽ nõ meret: ſz pr̃ rñdet ꝑ fi
lio: vt vbũ dñi cõpleret: Qui me miſit ipſe de me teſtimoni
um ꝑhibet. RHRY. Neqꝫ aũt moyſes loquit neqꝫ heli
as: ſz pr̃ oĩbus maior vocẽ emittit ex nube: vt diſcipuli
credãt: ꝙ a deo hec vox erat. Semp enĩ ꝛ apparere ſolet
deus i nube: ſicut ſcriptũ ẽ: Nubes ꝛ caligo i circuitu eiꝰ
ꝛ hoc ẽ qđ dr̃: Et ecce vox de nube. HIERO. Vox qui
dẽ pr̃is de celo loquẽtis audit q̃ teſtimoniũ ꝑhibeat filio: ꝛ
petro errore ſublato doceat veritatẽ: imo ꝑ petrũ ceteros
aplos. vñ ſubdit dicẽs: Hic ẽ filius meus dilectꝰ. huic ẽ
fiẽdũ tabernaculũ: huic obtẽperãdũ. hic ẽ filiꝰ: illi ſui ſũt.
debẽt ꝛ ipſi vobiſcũ i penetralibus cordis ſui dño taber-
naculũ ꝑparare. CHRY. Ne igit timeas petre. Si enĩ
potẽs ẽ deus: manifeſtũ q: ꝛ filius ſimilr̃ potẽs ẽ. ſi. n. di
ligit ne timeas. nullus. n. quẽ diligit ꝑdit: nec tu equaliter
eũ diligis genitori. Neqꝫ aũt ſolũ diligit eũ q: genuit: ſed
ꝛ q: vnius ẽ volũtatis cũ ipſo. Sequit. n. In quo mihi cõ-
placui. ac ſi diceret: In quo requieſco: quẽ accepto q: oĩa q̃
ſũt pr̃is cũ diligẽtia exequit: ꝛ ẽ voluntas vna ipſiꝰ ꝛ pr̃is
quare ꝛ ſi crucifigi vult nõ cõtradicas. HILA. Hũc g̊ eẽ
filiũ: hũc dilectũ: hũc cõplacitũ: ſz ꝛ hũc audiẽdũ vox de
nube ſignificat dicẽs: Ipſũ audite. vt. ſ. idoneꝰ ipſe ꝑcepto-
rũ taliũ auctor eẽt: q̃ ſeculi dãnũ crucis volũtatẽ: obitũ
corporis: ꝛ poſt hec regni celeſtis gl̃am facti cõfirmaſſet
exẽplo. REMI Dicit g̊: Ipſm audite. ac ſi alijs vbis di
ceret: Recedant vmbre legales ꝛ typi ꝓphaꝝ: ꝛ ſolũ co-
ruſcũ lumẽ euãgelij ſequamini. Siue iõ ait: Ipſm audite.
vt illũ eẽ oñderet quẽ moyſes ꝑdixerat dicẽs: Tãꝙ me
ꝓphã ſuſcitabit vob̃ deꝰ de frĩbꝰ vr̃is tãꝙ me audietis ipſũ
Sic g̊ dñs vndiqꝫ hũit teſtes: ex celo vocẽ pr̃is: ex paradi
ſo heliã: ex inferis moyſen: ex hoĩbꝰ aplos: vt i noĩe ieſu
oẽ genu flectat: celeſtiũ: terreſtriũ: ꝛ iferno. ORI. Vox
aũt de nube aut ad moyſen ꝛ heliã loquit: q̃ deſiderabãt
videre filiũ dei ꝛ audire eũ: aut diſcipſos docet. GLO.
Notãdũ aũt ꝙ bñ cõuenit myſterium ſecunde regenerati
onis: q̃. ſ. erit i ſurrectiõe vbi caro reſuſcitabit cũ myſte-
rio prime que ẽ in baptiſmate: vbi aĩa reſuſcitatur. In ba
ptiſmate enim chriſti operatio totius trinitatis oſtenſa ẽ.
Fuit enim ibi filius incarnatus: apparuit in columbe ſpe
cie ſpirituſſanctus: ꝛ pater fuit ibi in voce declaratus. Et
ſimiliter in tranſfiguratione que eſt ſacramentum ſecun-
de regenerationis tota trinitas apparuit: pater in voce:
filius in homine: ſpirituſſanctus in nube. Queritur autẽ
quare ſpirituſſanctus ibi in colũba: hic in nube declaratus
ẽ: Dona ſiquidẽ ſua per ſpecies declarare ſolet. Innocenti
am aũt in baptiſmate donat: que per auem ſimplicitatis
deſignat. Daturꝰ ẽ aũt claritatẽ ꝛ refrigeriũ in reſurrectio
ne: ꝛ ideo in nube refrigerium: in fulgore nubis claritas
reſurgẽtiũ corporũ deſignat. Seqt: Et audi. diſci. ceci. in

fa. ſuam: ⁊ timue. valde. HIER. Triplicē autē ob cām pauoꝛe terrent: vel quia ſe erraſſe cognouerant: vl' qꝛ nubes lucida operuerat eos: aut qꝛ dei pr̄is vocē loquētis audierant. Humana. n. fragilitas cōſpectū maioꝛis gloꝛie ferre nō ſuſtinet: ac toto aīo ⁊ coꝛpoꝛe ꝯtremiſcēs ad terrā cadit. quāto. n. quis āplioꝛa q̄ſierit: tāto magis ad infeꝛioꝛa collabit̄ ſi ignoꝛauerit mēſurā ſuā. REMI. In eo vō q̄ ſci apl̄i ī faciē ceciderūt: fuit iudiciū ſcītatis: qꝛ ſancti ī faciē cadere dicūtur: ipij vō retroꝛſū. CHRY. Sꝫ cū añ in xp̄i baptiſmo q̄n talis ēt vox de celo delata eſt: nullus ex turba q̄ aderat tale aliquid paſſus ē: quō diſcipuli in mōte ceciderūt: qꝛ. ſ. ⁊ ſolitudo ⁊ altitudo ⁊ ſilētiū erat multū: ⁊ trāſfiguratio ſtupoꝛe plena: ⁊ lumen purū ⁊ nubes extēſa: ex quib' oīb' ſtupoꝛ in eis congregabatur. HIERO. Quia vō illi iacebat: ⁊ ſurgere non poterāt: ipſe clemēter accedit: ⁊ tangit eos vt tactu fuget timoꝛem ⁊ debilitata mēbꝛa ſolidētur. ⁊ hoc ē qd̄ dr̄: Et ac. ieſus ⁊ teti. eos. quos aūt manu ſanauerat: etiā ſanauit iperio. vñ ſequtur: Dixitq̄ eis: ſurgite ⁊ nolite timere. Pꝛimū timoꝛ expellit̄ vt poſtea doctrina tribuat̄. Sequtur: Le. aūt ocu. ſuos: ne. vi. niſi ſo. ieſū. qd̄ rōnabiliter factū ē: ne ſi moyſes ⁊ helias pſeueraſſent cū dn̄o: pr̄is vox videret̄ incerta: cui potiſſimū daret teſtimoniū. Uidēt ēt ieſū ſtātē ablata nube ⁊ moyſen ⁊ heliā euanuiſſe: qꝛ poſtq̄ legis ⁊ pꝛophetarū vmbꝛa diſceſſerat: vtrūq̄ in euāgelio reperitur. Sequtur: Et deſcēdētib' illis de monte p̄cepit eis ieſus dicens: Nemini dixe. viſi. hāc: do. fi. ho. a moꝛ. reſur. Non vult ḡ i pplis p̄dicari: ne ⁊ incredibile eēt p̄ rei magnitudine: ⁊ poſt tātā gliam apud rudes aīos ſequens crux ſcādalū faceret. REMI. Siue qꝛ ſi maieſtas illi' diuulgaret̄ i pplo: ppl̄i ipediret diſpēſationē paſſionis eius: reſiſtēdo pꝛincipib' ſacerdotū: ⁊ ſic redēptio humani generis retardaret. HILA. Silētiū ēt rerū geſtarū q̄s viderāt iperat: vt cū eēnt ſpiritu ſancto repleti: tunc geſtoꝛum ſpiritalium teſtes eſſent.

¶ Et iterrogauerūt eū diſcipuli ei' dicētes: Quid ergo ſcribe dicūt q̄ heliam opoꝛteat p̄mo venire? At ille rñdēs ait eis: Helias qdē vētur' ē ⁊ reſtituet oīa. Dico aūt vob: qꝛ helias iā venit ⁊ non cognouerūt eū: ſed fecerūt i eo q̄cūq̄ voluerūt. Sic ⁊ fili' hoīs paſſurus ē ab eis. Tūc itellexerūt diſcipuli quia de ioāne baptiſta dixiſſet eis.

HIERO. Traditio phariſeoꝝ ē iuxta malachiā ꝓphetā: q̄ helias veniat añ ſaluatoꝛis aduētū: ⁊ reducat coꝛ patrū ad filios ⁊ filioꝝ ad pr̄es: ⁊ reſtituat oīa in antiquū ſtatū. Eſtimāt ḡ diſcipuli trāſfoꝛmationē glie hāc eē: quā ī mōte viderāt. Et iō dr̄: Et iterro. eū diſc. ei' di. qd ḡ ſcri. di. q̄ heli. oꝫ p̄mū ve. Ac ſi diceret: Si iā veniſti i gliam quō p̄curſoꝛ tuus nō apparet: maxie aūt hoc dicūt: qꝛ heliā viderāt receſſiſſe. CHRY. Nō aūt aduētū helie diſcipuli de ſcripturis ſciebāt: ſꝫ ſcribe eis manifeſtabāt: ⁊ ferebat h̄ ſmo ī plebe idocta: ſicut ⁊ de chꝛiſto. Nō aūt vt opoꝛtebat aduēt' chꝛiſti ⁊ helie a ſcribis iterpꝛetabatur. Scripture. n. duos dāt chꝛiſti aduēt': cū. ſ. q̄ fact' ē: ⁊ eū q̄ futur' ē. Sꝫ ſcribe plebē euertētes: ſecūdū aduētū ſolū cōmemoꝛabāt plebi: ⁊ dicebāt: Qm̄ ſi h̄ ē chꝛiſt' opoꝛtebat heliā p̄uenire. Eſt igit̄ ſolutio quā chꝛiſt' īducit. Sequtur: At ille rñdēs ait: heli. q̄dē vē. ē: ⁊ reſti. oīa. Dico autē vobis: qꝛ helias iā ve. Ne aūt eſtimes eū in ſmone erraſſe: ſi q̄n̄q̄ dic̄ heliā vēturū: ⁊ q̄n̄q̄ veniſſe. Cum. n. dicit q̄ helias venturus eſt: ⁊ reſtaurabit omnia: de ipſo helia in ꝓpꝛia perſona loquitur: q̄ quidē reſtaurabit oīa: dū coꝛriget infidelitatē iudeoꝝ: qui tunc inuenietur: quod ē conuertere coꝛda patrū ad filios. i. iudeoꝝ ad apl̄os. AUG. de q̄. euā. Uel reſtituet oīa. i. eos quos antichꝛiſti pſecutio perturbauerit. vel vt ipſe reſtituat moꝛiendo que debet. CHRY. Si aūt tot bona erūt ex helie p̄ñtia: quare tunc nō eū miſit: Dicem' qꝛ ⁊ tunc chꝛiſtū eſtimātes heliā non crediderūt ei. Tūc aūt helie credent: qui cū poſt tātā expectationē venerit annūciās ieſū: facili' ſuſcipiēt q̄ ab eo dē dicent. Cū vō dicit: q̄ helias iā venit: Ioannē heliā vocat: ꝓpter miniſterij modū. ſicut. n helias ſecūdi aduentus pꝛecurſoꝛ erit: ita ioannes p̄curſoꝛ fact' ē p̄mi. ꝓpter hoc aūt ioānē heliā noīat: vt oñdat p̄mū ſuū aduētū veteri teſtamēto: ⁊ ꝓphetie conuenire. HIERO. Ipſe ergo q̄ vēturus ē i ſecūdo ſaluatoꝛis aduētu iuxta coꝛpoꝛis fidē: nūc p ioānē venit in virtute ⁊ ſp̄ū. Sequit̄: Et nō cognouerūt eū: ſed fecerūt i eo quecūq̄ voluerūt. hoc ē ſpꝛeuerūt: ⁊ decollauerūt eum. HILA. Ut dn̄i aduētū p̄nūcians paſſionē quoq̄ pꝛecurreret: ⁊ iniurie ⁊ vexatiōis exēplo. vñ ſequtur: Sic ⁊ fi. ho. paſ. eſt ab eis. CHRY. In quo oppoꝛtune ſuā paſſionē ꝯmemoꝛat ex paſſiōe ioannis multā eis pꝛebēs cōſolationē. HIERO. Queritur ergo cū herodes ⁊ herodias ioāne iterfecerint: quō ipſi quoq̄ ieſū crucifixiſſe dicantur cū legamus eū a ſcribis ⁊ phariſeis interfectū: Et bꝛeuiter rñdēdū q̄ i ioānis nece phariſeoꝝ factio cōſenſerit: ⁊ in occiſiōe domini herodes iunxerit volūtatē ſuā: qui illuſū atq̄ deſpectū remiſit ad pilatū vt eū crucifigeret. RABA. Ex indicio aūt paſſiōis ſue quam dominus eis ſepius pꝛedixit ⁊ p̄curſoꝛis ſui quā iam cōpletā cernebant diſcipuli cognoſcebāt ioannē ſibi in helie vocabulo demonſtratū eē. vñ ſequit̄: Tūc intel. diſci. qꝛ de io. bap. dixiſ. eis. ORIG. Quod autē dixit ꝓpter ioannē helias iā venit: nō aīa helie eſt intelligenda: ne incidamus in dogma trāſcoꝛpoꝛationis: qꝛ alienū ē ab eccleſiaſtica veritate: ſed ſicut angelus p̄dixit: Uenit in ſpiritu ⁊ virtute helie.

¶ Et cum veniſſet ad turbā acceſſit ad eū hō genib' ꝓuolut' ante eū dicens: Dñe miſere filio meo qꝛ lunatic' ē: ⁊ male patit̄. Nā ſepe cadit i ignē: ⁊ crebꝛo i aquā. Et obtuli eum diſcipulis tuis: ⁊ nō potuerūt curare eū. Reſpōdēs aūt ieſus ait: O generatio icredula ⁊ puerſa: quouſq̄ ero vobiſcū? Uſquequo patiar vos? Afferte huc illū ad me: ⁊ increpauit illū ieſus: ⁊ exijt ab eo demoniū: ⁊ curatus eſt puer ex illa hoꝛa.

ORIG. Concupiſcens petrus ſpectabilē illā vitā ⁊ pꝛeponens vtilitatem ſuam vtilitatibus plurimoꝝ dicebat Bonum ē nos hic eē. Sed quoniam charitas non querit que ſua ſunt: hoc quod videbatur bonū petro: non fecit ieſus: ſed quaſi de monte excelſo diuinitatis deſcēdit ad turbā: vt qui nō poterāt aſcendere ſurſū ꝓpter infirmitatem animarū ſuarum: illis pꝛoficiat. vnde dicitur: Et cū veniſſet ad turbā. Niſi. n. cum diſcipulis ſuis electis veniſſet ad turbā: nō acceſſiſſet ad eum ille de quo ſubditur Acceſſit ad eum homo genib' pꝛouolutus ante eū dicēs Domine miſerere filio meo. Ubi conſiderandū ē q̄ quādoq̄ qui patiūtur: credunt ⁊ depꝛecantur pꝛo ſua ſalute: quandoq̄ autē pꝛo eis alij faciūt: ſicut nūc qui genibus voluit̄: pꝛo filio rogat: q̄n̄q̄ vero a ſemetipſo ſaluatoꝛ et a nullo rogat' ſanat. Pꝛimo autē queramus quid ē quod ſequitur: Quia lunaticus ē ⁊ male patit̄. Medici ergo loquūtur que volūt: qui nec imundū ſpiritum arbitrantur ſed coꝛpoꝛalem aliquā paſſionē: ⁊ dicunt humida moueri in capite ſm aliquā cōpaſſionē ad lumē lunare qd̄ humidam habet naturam. nos autē qui euangelio credim': dicemus hanc paſſionem imundum ſpiritum in hominibus opari. Obſeruat. n. quedā ſciſmata lune: ⁊ ſic opatur vt ab obſuatiōe lune pati hoīes mētiātur: ⁊ p hoc culpabilē dei creaturā oñdat: ſic ⁊ alij dmones ſꝫ aliqua ſtellarū ſciſmata inſidiantur hoībus: vt iniq̄tatē in excelſo loquantur: quaſdam ſtellas dicentes maleficas: quaſdā beneficas: cum nulla ſtella a deo ſit facta: vt male faciat. in hoc aūt qd̄ ſubdit: Nā ſe. ca. i ig. ⁊ cre. in aquā. CHRY.

Conſiderādū ē ꝙ niſi ꝓuidentia h̄ hō cēt potiꝰ ōudū pꝑſſet. Demō .n. q̄ ipſū in ignē ⁊ in aquā mittebat interfeciſſꝫ eū oīno: niſi deus eū refrenaſſet. HIE. Nō aūt dicit et ob. eū diſ. tu. ⁊ nō po. cu. eū. Lateter accuſat apl̄os cum īpoſſibilitas curādi interdū nō ad ībecillitatē curātiū: ſed ad eoꝝ q̄ curādi ſūt fidē referat. CHRY. Inſpice aūt ⁊ aliunde eius inſipiētiā: qualr̄ corā turba īterpellat ad ieſū aduerſus diſcipulos: ſꝫ ipſe eos liberat ab accuſatiōe defectū curationis īputās illi. Ex multis .n. mōſtrat eum infirmū ī fide fuiſſe: nō tñ tm̄ ī eiꝰ pſonā īuehit: ne ipſū cōturbaret: ſꝫ ī oēs iudeos. Probabile ē .n. multos pūtiꝫ de diſcipulis īcōuenientia cogitaſſe. ⁊ iō ſeqtur: Rñ. ie. ait: o ge. icre. ⁊ puer. quo. ero vo. vſqꝫquo pa. vos? Per hoc aūt qḋ dicit: Uſqꝫquo ero. vo. oñdit deſideratā ab eo eē mortē ⁊ cōcupiſcibilē receſſū. REMI. Sciendū quoqꝫ qꝛ dñs nō tm̄ tūc ceperat pati īꝓbitate iudeoꝝ: ſꝫ a lōgo prius tpe. ⁊ iō h̄ dicit: Uſqꝫquo patiar vos. ac ſi dicat qꝛ lōgo tpe cepi pati veſtras īꝓbitates: iō indigni eſtis mea pſentia. ORIGE. Uł qm̄ nō potuerāt eū ſanare diſcipuli: q̄ſi adhuc modice fidei conſtituti: ꝓpterea dixit: O generatio incredula. ⁊ ꝙ ait Peruerſa: oñdit qm̄ ex ꝑuerſitate malitia ē introducta extra naturā. puto aūt ꝙ ꝓpꝑuerſitatē totius humani generis q̄ſi grauatꝰ malitia coꝝ dixit: Uſqꝫquo ero vobiſcū? HIE. Nō autē credendū ē ꝙ tedio ſuperatꝰ ſit: ⁊ māſuetus ac mitis ī vba furoris eruperit: ſed ꝙ in ſimilitudinē medici ſi egrotū videat cōtra ſua pcepta ſe gerere dicat: Uſqꝫquo accedā ī domum tuā? vſqꝫquo artis perdā īduſtriā? me aliud iubēte ⁊ te aliud ꝑpetrāte. ꝙ aūt nō ſit iratꝰ hoī ſed vitio: ac per vnū hominē iudeos arguat īfidelitatis: pꝫ ex hoc ꝙ infert: Affer. huc ill. ad me. CHRY. Poſtq̄ .n. diſcipulos excuſauerat: ducit patrē pueri ad ſpem benignā credēdi ꝙ ab hoc malo eripiet: ⁊ vt īducatur pater ad fidē futuri miraculi vidēs demonē tumultū pati: ex hoc ſolū ꝙ vocabatur increpauit eū. vñ ſeqtur: Et icrepauit eū ieſus. Nō ille q̄ patiebat: ſed demō icrepat. REMI. In quo facto reliquit exēplū predicatoribꝰ vt vitia ꝑſequātur: hoīes vō ſubleuent. HIE. Sine increpauit pueꝝ: qꝛ ꝓpter peccata ſua a demone fuerat oppſſus. Sequit: Et exijt ab eo demō: ⁊ cu. ē pu. ex illa hora. RABA. Quia nulla remanet ibi īfirmitas vbi oīpotēs ſalute pſtat ptās. HIE. Mihi aūt vr̄ iuxta tropologiā lunaticꝰ eē: q̄ ꝑ horarū momēta mutaf ad vitia: ⁊ nūc q̄dē in ignē fert: quo adulterātiū corda ſuccēſa ſūt: nūc in aq̄s. ſ. voluptatum vł cupiditatū que nō valent extinguere charitatem. AVG. de q̄. euā. Uel ignis ad irā ꝑtinet: eo ꝙ alta petat: aq̄ ad voluptates carnis. ORI. De icōſtātia aūt pctōris dr̄: Stultus vt luna mutaf. Et ē videre ī talibꝰ īperꝰ quoſdā q̄ſi opuꝫ bonoꝝ ſubrepe. aliqñ aūt quaſi q̄dā abreptiōe ſpūs a paſſiōibꝰ ꝯphēdūf ⁊ cadunt a ſtatu bono ī quo ſtare putabāt. Forſitan ğ angelus q̄ ſortitus ē huiꝰ lunatici cuſtodiā pr̄ huiꝰ appellaf: dep̄cās q̄ſi pro filio medicū animaꝝ: vt liberet eū q̄ nō pōt ſanari a paſſiōe ꝑ vbuꝫ hūile diſcipulorum chriſti: qꝛ nō recipit eoꝝ admonitionē veluti ſurdus. Et iō opꝰ ē ei xp̄i ſmo vt iā decetero ſine rōne nō agat.

Tūc acceſſerūt diſcipuli eiꝰ ad ieſū ſecreto ⁊ dixerūt: Quare nos nō potuimꝰ eijcere illū? Dixit illis ieſus: Propter icredulitatē vr̄ā. Amē q̄ppe dico vobis: ſi habueritis fidē ſicut granū ſynapis dicetis mōti huic: trāſi hinc ⁊ trāſibit: ⁊ nihil ipoſſibile erit vob. Hoc autem genus non eijcitur: niſi per orationem ⁊ ieiunium.

CHRY. Acceperāt diſcipuli a dño ptātē ſpūuꝫ imūdorum: ⁊ qꝛ oblatū demoniacū curare nō potuerāt vr̄ ꝙ ī dubitatiōē deuenerit: ne forte grāꝫ q̄ erat eis tradita pdidiſſent. ⁊ iō dic: Tūc acceſ. ad ie. diſci. eiꝰ ſecre. ⁊ dixerūt q̄re nos nō po. eij. illū? Interrogāt q̄dē ſingulariť nō ꝓpť verecūdiā: ſꝫ qꝛ de ieffabili ⁊ magna re erāt eū īterrogaturi. Seqtur Dixit illis ie. ꝓpť icre. vr̄āꝫ. HILA. Crediderāt q̄dē apl̄i: nōdū tñ erāt pfecte fidei. nā dño ī mōte cōmorāte: ⁊ ipſis cū turbis reſidētibꝰ q̄dā tepor eoꝝ fidē retardauerat. CHRY. Uñ manifeſtū ē hic: qm̄ ⁊ diſcipl̄i ī fide īfirmati ſūt: ſꝫ nō oēs. colūne .n. ille nō aderāt. ſ. petrꝰ: iacobꝰ: ⁊ ioānes. HIE. Hoc ē aūt qḋ ī alio loco dñs dicit: Quecūqꝫ ī noīe meo petieritis: credētes accipietis. Ergo quotiēs nō accipimꝰ: nō pſtātis ē īpoſſibilitas: ſꝫ poſcētiū culpa. CHRY. Sciēdū tñ ꝙ ſicut mltotiēs accedētis fides accipe ſufficit affectū miraculi: ita mltotiēs faciētiū miracula ſufficit vtꝰ: et nō credētibꝰ illis q̄ expetierunt miracula opari. etenī q̄ circa cornelīū ex ꝓpria fide allexerūt grāꝫ ſpūſſci. Ille aūt mortuꝰ q̄ ꝓiectꝰ ē in ſepulchꝝ heliſei: ſola virtute corpis ſancti reſuſcitatꝰ ē. ꝯtigit aūt ⁊ tūc diſcipl̄os īfirmari ī fide. īperfectiꝰ .n. diſpoſiti erāt añ crucē: ⁊ iō fidē dicit hic eē cāꝫ ſignoꝝ. Uñ ſubdit: Amen q̄ppe di. vo. Si ha. fi. ſic gra. ſina. di. mon. huic: trā. hic ⁊ trāſibit. HIE. Putāt aliq̄ fidē grano ſynapis cōparatā paruā dici: cū apl̄s dicat: Et ſi habuero tātā fidē vt mōtes trāſferā. magna ē ğ fides q̄ grano ſynapis comparaf. GRE. .x. mora. Granū q̄ppe ſynapis niſi terat nequaq̄ virtꝰ eiꝰ agnoſcit: ſic ſi virꝝ ſcīn tritura pſecutionis oppꝛimat: mox ī feruorē vtutis vtif q̄cq̄d ī illo antea deſpicabile īfirmūq̄ꝫ videbaf. ORI. Uel iō oīs fides grano ſynapis cōparaf: qm̄ cōtēnit q̄de fides ab hoibꝰ: ⁊ modicum aliq̄d ⁊ vile apparet. Cū vō cōſecutū fuerit huiuſmodi ſemē bonā aiaꝫ q̄ſi terrā: fit arbor magna. Sic aūt magna ē ꝓdicta lunatici īfirmitas ⁊ fortis ad curādū iter oīa mala vt mōti aſſimilef: nec expellaf: niſi ꝑ oēꝫ fidē eiꝰ q̄ paſſiōes huiuſmodi ſanare voluerit. CHRY. Uñ ⁊ de trāſlatiōe mōtiū mētionē facit. Et vltra ꝓcedit dicēs: Et nihil īpoſ. erit vobis. RABA. Sic .n. fides mētē nr̄āꝫ capacē donis celeſtibꝰ facit: vt q̄cūqꝫ volumꝰ: faciliime a fideli dño ipetrare poſſimꝰ. CHRY. Si auteꝫ dixeris vbi apl̄i mōtes trāſtulerit? Illud dicā: qꝛ mlta maiora fecerunt. mortuos plīmos ſuſcitātes. Dicunf autē poſt apl̄os ſci q̄dā apl̄is miores: mōtes neceſſitate iminēte trāſtuliſſe. Si autē apl̄oꝝ tpe mōtes nō ſunt trāſlati: hoc nō fuit: qꝛ nō potuerūt: ſꝫ qꝛ noluerūt: vtilitate nō iminēte. Nec dñs dixit ꝙ hoc eēnt facturi: ſꝫ ꝙ hoc facere poſſent. ꝓbabiliter tñ factū ē: ſꝫ ſcriptū nō ē. neqꝫ .n. oīa miracula q̄ fecerunt ſcripta ſunt. HIE. Uel mōtis trāſlatio nō eiꝰ ſignificaf quē oculiſ carnis aſpicimꝰ: ſꝫ illiꝰ q̄ a dño trāſlatus fuerat ex lunatico: q̄ ꝑ ꝓphetā corrūpē dicit oēꝫ terram. GLO. Ut ſit ſenſus: Dicetis mōti huic. i. ſupbo diabolo: Trāſi hic. i. ab obſeſſo corpe ī altū marī. i. in pfundū īferni: ⁊ trāſibit ⁊ nihil ipoſſibile erit vob. i. nulla icōmoditaf īſanabilis. AVG. de q̄. euā. Uel aliť: Ne diſcipuli ī miraculis faciēdis extollerēť ī ſupbiā: admoniti ſūt potiꝰ ꝑ hūilitatē fidei q̄ſi ꝑ ſynapis granū elatiōēꝫ terrenā q̄ mōtis noīe ſignificata ē curare trāſferre. RABA. Duꝫ aūt docet apl̄os quō demō debeat expelli: oēs iſtituit ad vitā: vt. ſ. nouerimꝰ grauiora q̄qꝫ vł imūdoꝝ ſpūuꝫ vł hominū tētamēta ieiunijs ⁊ orōnibꝰ eē ſupāda: ⁊ illud deuꝫ quoqꝫ hoc remedio ſingulari poſſe placari. vnde ſubdit: Hoc aūt ge. nō eij. niſi ꝑ ora. ⁊ ieiuniū. CHRY. Nō dicit nō ſolū de genē lunaticoꝝ: ſꝫ ⁊ vniuerſo genē demonū. Ieiuniū .n. mltā ſapiāꝫ īpōit: ⁊ hoīeꝫ q̄ſi āgelū de celo ꝯſtituit: ⁊ icorpeas ptātes īpugnat. Sꝫ ⁊ orōne opꝰ ē: q̄ſi ꝓncipaliori. Qui .n. orat vt oportet: ⁊ ieiunat: ñ mltī īdiget ⁊ ita nō fit auarꝰ: ſꝫ ad elemoſynā ꝓmptꝰ ē. Qui ēt ieiunat leuis ē ⁊ vigilāť orat: ⁊ ꝯcupiſcētias pniicioſaſ extinguit: ⁊ ꝓpitiū deū fac: ⁊ aiāꝫ ſupbā hūiliat. Qui ğ orat cū ieiunio duplices hꝫ alas: et ipſis vētī leuiores. Neqꝫ .n. oſcitat ⁊ torpet orās: qḋ ⁊ mltī patiūť: ſꝫ ē igne vehemētior ⁊ terra fixior: iōqꝫ talr̄ maxie demōijs aduerſaf. nihil .n. ē hoīe decentī orāte potētiꝰ. Si aūt īfirmū ē tibi corpꝰ ad ꝯtinue ieiunāduꝫ: nō tñ ad orānduꝫ. Et ſi ieiunare nō potes: potes tñ ñ laſciuire. nō ꝑuū autē ē hoc: neqꝫ mltū a ieiunio diſtās.

ORI. Si ergo aliquando oportuerit nos circa curatio-
nē tale aliquid patiētiū permanere: nō adiuremus neqꝫ in
terrogem⁹: neqꝫ loq̄mur q̄ſi audiēti ſpūi imūdo: ſꝫ abiga
mus ieiunijs ⁊ orationib⁹ nr̄is ſpūs malignos. **GLO.**
Uel hoc gen⁹ demonij. i. iſta carnaliū voluptatū muta-
bilitas non vincit: niſi ſpūs orōne cōfirmet: ⁊ caro ꝑ ieiu
niū maceret. **REMI.** Uel ieiuniū hic intelligit generale
quo nō ſolū abſtinem⁹ a cibis: ſꝫ ab oīb⁹ illecebris car-
nalib⁹ ⁊ peccatorū paſſionib⁹. Similr̄ orō itelligēda ē ge
neralis: q̄ i pijs ⁊ bonis opib⁹ cōſiſtit. De qua dicit apo-
ſtolus: Sine intermiſſione orate.

¶ Cōuerſantib⁹ aūt eis i galilea: dixit illis ieſus
Filius hoīs tradēdus ē i man⁹ hoīuꝫ ⁊ occident
eū: ⁊ tertia die reſurget. Et ꝯtriſtati ſūt vehemēter.

REMI. Sepe dn̄s myſteria ſue paſſionis diſcipulis pre
dixit: vt qn̄ acciderēt: tāto leuius ea ferrēt: quāto ꝓcogni-
ta haberent. Et iō hic dr̄: Cōuerſātib⁹ aūt eis in ga. di. il.
ie. Fili⁹ ho. tra. ē i ma. hoīuꝫ: ⁊ occident euꝫ. **ORI.** Ui-
dētur q̄dē hec illis q̄ ſupra dixerat ſimilia eē vt facile q̄s
dicat dn̄ꝫ eadē ipſa repetere qd̄ nō ē ita. tradēdū. n. ſupe-
ri⁹ nō ē dictū: hic aūt nō ſolū tradēdū: ſꝫ etiā i man⁹ hoīꝫ
tradēdū audiuim⁹. Tradi: ū igit̄ apl̄s filiuꝫ narrat a deo
patre: ſꝫ ēt cōtrarie ꝑtātes eū i man⁹ hoīuꝫ tradiderunt.
HIE. Sēp aūt ꝓſperis miſcet triſtia. Si. n. contriſtat eos
q2 occidēdus ē: debet letificare qd̄ ſubdit̄: Et die tertia re
ſurget. **CHRY.** Neqꝫ. n. multū tēpus dixit quo i mor
te maneret: ſꝫ tertia die ſe dixit reſurrecturū. **ORI.** Pre
dicēte aūt hoc dn̄o triſtati ſunt diſcipuli. vn̄ ſeq̄tur: Et cō
triſtati ſūt vehemēter. nō attendētes ad illud qd̄ dixerat
Et tertia die reſurget. nec ꝯſiderātes q̄s eēt cui ad deſtru
endā mortē triū dierū tēpus ſufficeret. **HIE.** Porro q̄
ꝯtriſtabātur vehemēter: nō de īfidelitate venit: verū pro
dilectiōe mag̃ri: nihil de eo ſiniſtꝝ ⁊ hūile patiūt̄ audir̄.

¶ Et cū veniſſent capharneum: acceſſerunt qui
didrachmā accipiebāt ad petrum: ⁊ dixerunt ei:
Magiſter veſter n̄ ſoluit didrachmā? Ait: Etiā.
Et cū itraſſet i domū ꝑuenit eū ieſus dicēs: Quid
tibi videt̄ ſimō? Reges terre a quibus accipiunt
tributū vel cēſū a filijs ſuis: an ab alienis? Et ille
dixit: Ab alienis. Dixit illi ieſus: Ergo liberi ſunt
filij? Ut aūt nō ſcādaliçem⁹ eos vade ad mare et
mitte hamū: ⁊ eū piſcē q̄ ꝑm⁹ aſcēderit tolle. Et
apto ore eius inuenies ſtaterem: illum ſumens da
eis pro me et te.

GLO. Quia diſcipuli audita dn̄i paſſiōe cōtriſtati erāt
ne aliq̄s paſſiōeꝫ xp̄i neceſſitati aſcriberet nō humilitati
ſubiūgit factū i quo xp̄i libertas ⁊ humilitas demōſtrat̄
vn̄ dr̄: Et cū ve. ca. acceſ. q̄ didra. acci: ad pe. ⁊ di. ei: Ma
giſter veſter nō ſol. didrachmā? **HILA.** Dn̄s didrach-
mā ſoluere poſtulat̄. i. denarios. hoc. n. oī iſrael lex pro
redēptiōe corpis ⁊ aīe cōſtituerat i miniſterio tēpli ſeruiē
tiū. **CHRY.** Cū. n. ꝑmogenita egyptioꝝ iterfecit deus
tūc tribū leui p̄ro eis accepit. Deide q2 ꝑmogenitis qui
erāt apud iudeos: mior hui⁹ trib⁹ numer⁹ erat ꝓ deficiēti
bus i numerū ſiclū iuſſit inferri: ⁊ extūc tenuit ꝯſuetudo
vt ꝑmogenita vectigal hoc inferrēt. Quia igit̄ ꝑmogenit⁹
erat chriſt⁹: videbat̄ aūt diſcipuloꝝ ꝑmus eē petrus: ad
eum accedunt. Et vt mihi videt̄: nō in vnaquaqꝫ ciuitate
hoc expetebant: Ideoqꝫ in capharnaū adeunt chriſtū: q2
eius patria exiſtimabat̄. **HIE.** Uel aliter: Poſt auguſtū
ceſareꝫ iudea facta eſt tributaria: oēs cenſi capite ferebā
tur. vn̄ ⁊ ioſeph cū maria cognata ſua ꝓfeſſus eſt in beth
leē. Rurſus qm̄ dn̄s nutrit⁹ erat in nazareth: quod ē opi-
dum galilee: ſubiacens capharnaum vrbi ibi depoſcitur
tributa: ⁊ pro ſignorum magnitudine hi qui exigebāt nō
audebāt ipſū repetere: ſꝫ diſcipulū cōueniūt. **CHRY.**
Et neqꝫ hunc cū multa vehementia: ſed manſuetius. neqꝫ
eniꝫ incuſantes ſed interrogantes dixerūt: Mag̃r veſter
nō ſoluit didrachmā? **HIE.** Siue malicioſe interrogāt
vtruꝫ reddat tributa: an contradicat ceſaris voluntati.
CHRY. Quid igit̄ petrus? Ait. Etiā. Et his quidē dixit
qm̄ ſoluit: Chriſto aūt nō dixit: erubeſcēs fortaſſis ꝓ his
ei loqui. **GLO.** Uel aliter: Et petr⁹ rn̄dit: Etiā. i. ita ē q̄
nō ſoluit. Uoluit aūt petrus dn̄o intimare q̄ herodiani
peterēt cēſū: ſed dn̄s ꝑuenit eū. vn̄ ſeq̄tur: Et cū itraſ. do.
pre. eū. ie. di. Reges terre a q̄b⁹ reci. tri. vel cēſū. i. redditū
de capite: A filijs ſuis: an ab alienis? **HIE.** Ante quidē
q̄ petrus ſuggerat: dn̄s interrogat: ne ſcandalizētur diſci
puli ad poſtulationē tributi: cū videāt eū noſſe que abſē-
te ſe geſta ſūt. Seq̄tur: At ille di. Ab alie. Dixit illis ieſus
Ergo liberi ſunt filij? **ORI.** Sermo iſte duplicē hꝫ ſen-
ſū. Secūdū vnū. n. filij regū terre liberi ſunt apud reges
terre: extranei aūt extra terrā liberi ſūt. ꝑter eos aūt q̄ de
primūt eos: ſicut egyptij filios iſrl̄ fui. Secūdū alterum
aūt ꝑpter hoc ipſuꝫ q̄ aliqui ſūt alieni a filijs regū terre:
ſed ſūt filij dei: liberi ſūt: q̄ manēt in verbis ieſu ⁊ cogno-
uerunt v̄itatē: ⁊ v̄itas liberauit eos a ſuitute pc̄ti. Filij aūt
regū terre liberi nō ſūt: qm̄ oīs qui facit peccatū: ſuus eſt
pc̄ti. **HIE.** Dn̄s aūt nr̄ ⁊ ſm carnē ⁊ ſm ſpūꝫ fili⁹ erat re
gis: vel ex dauid ſtirpe generat⁹: vl̄ oīpotētis patris v̄bū
ergo tributa q̄ſi fili⁹ reguꝫ nō debebat. **AVG.** De que.
euan. Dicit. n. i oī regno liberos eē filios. i. nō eē vectiga-
biles. Multo ḡ magis liberi eē debēt i quolibet regno ter-
reno filij regni ipſi⁹: ſub quo ſunt omnia regna terrena.
CHRY. Si aūt nō erat filius: inaniter hoc exēplū indu
xit. Sed dicet aliq̄s: Fili⁹ ē ſꝫ nō ꝓpri⁹: ē ḡ alien⁹: ⁊ ſic hoc
exēplū nō habet v̄itatē. Ipſe. n. de ꝓprijs filijs diſputat:
ad quoꝝ differētiā alienos vocat: q̄ nō ex parētib⁹ ſubſtā
tialiter nati ſūt. Intēde aūt q̄lit̄ ⁊ hinc xp̄s certificat eam
cognitionē q̄ petro reuelata ē de eo: ꝑ quaꝫ dixit: Tu es
xp̄s filius dei viui. **HIE.** Quāuis ergo liber eēt: q2 tn̄
humilitatē carnis aſſumpſerat: debuit oēm iuſticiaꝫ adi-
plere. vn̄ ſequit̄: Ut aūt nō ſcā. eos va. ad mare. **ORI.**
Cōſequēs quoqꝫ ē intelligere: qm̄ quotiēs exurgūt q̄daꝫ
q̄ ꝑ iniuſticiā tollāt nr̄a terrena: reges hui⁹ terre eos trāſ
mittūt: vt exigāt a nobis q̄ ſūt ipſoꝝ: ⁊ ſuo exēplo ꝓhibet
dn̄s aliq̄d ſcādalū fieri ēt huiuſmōi hoīb⁹: ſiue ne āplius
peccent: ſiue vt ſaluēt. Filius eniꝫ dei q̄ nullū op⁹ fecit ſer
uile: q̄ſi habēs formā ſerui quā ꝑpter hoīeꝫ ſuſcepit: tri-
butū ⁊ cenſū dedit. **HIE.** Quid ꝑmū i hoc loco mirer
neſcio: vtrū ꝓſciaꝫ an magnitudinē ſaluatoris? Preſcien-
tiā q̄ nouerat habere piſcē in ore ſtaterē: ⁊ q̄ ꝑm⁹ ipſe ca
piēdus eēt. magnitudinē atqꝫ virtutē ſi ad ei⁹ v̄bū ſtater i
ore piſcis creat⁹ ē: ⁊ qd̄ futuruꝫ erat: ipſe loquēdo fecerit
Ipſe ergo xp̄s ꝑpter eximiā charitatē ⁊ crucē ſuſtinuit et
tributa reddidit: nos infelices qui chriſti cenſemur noīe:
⁊ nihil tāta dignū facim⁹ maieſtate: pro illi⁹ honore ⁊ tri-
buta nō reddim⁹: ⁊ q̄ſi filij regis a vectigalib⁹ imunes ſu
mus. Hoc ēt ſimpliciter intellectū edificat auditorē: dum
audit dn̄ꝫ tāte fuiſſe pauptatis: vt vn̄ tributa ꝓ ſe ⁊ aplo
redderet: non habuerit. Quod ſiquis obijcere voluerit:
quomodo iudas in loculis portabat pecuniam. reſpon-
debimus: rem pauperum in vſus ſuos cōuertere nephas
putauit: nobiſqꝫ ideꝫ tribuit exemplū. **CHRY.** Uel iō
non ex repoſitis iubet dare: vt oſtendat q̄ maris ⁊ piſciū
dominetur. **ORI.** Uel quoniam ieſus non habuit ima
ginem ceſaris. princeps enim huius ſeculi nihil habebat
in eo: propterea non ex proprio: ſed ex mari imaginem ce
ſaris accepit. non autem ſuſcepit ipſe ſtaterem: neqꝫ fecit
eū ſibi poſſeſſionē ne ſit aliq̄n imago ceſaris apud imagi
nē inuiſibil̄ dei. Uide ēt chriſti prudētiā: qualr̄ nec rennuit
tributū: nec ſimpliciter iubet dari: ſed prius oſtēdit ſe nō
eſſe obnoxium: ⁊ tunc dat quorū vnuꝫ fecit. ſ. dare tribu-
tum: vt illi. ſ. actores non ſcandalizentur. hoc autem. ſ. vt

oſtendat ſe liberum vt nõ ſcãdalizentur diſcipuli. alio vo
loco ↄtẽnit phariſeoꝝ ſcandalũ: qñ de eſcis diſputabat:
docẽs nos ſcire tpa ſm que oportet nõ cõtẽnere eos qui
ſcandalizant: ⁊ ſm q̃ oportet cõtẽnere. GRE. ſup eze-
chiel. Conſiderãdũ. n. eſt: qꝛ inquãtũ ſine peccato poſſu-
mus vitare proximoꝝ ſcandalũ debem⁹. Si aũt de verita
te ſcãdalũ ſumit: vtili⁹ pmittit naſci ſcãdalũ q̃ veritas re
linq̃tur. CHRY. Sicut aũt ſtupeſcis de xp̃i virtute: ita
admirare petri fidez: qm̃ rei tã difficili obediuit. Ideoq̃
de fide eũ remunerãs: copulauit eũ ſibi in tributi datioe
qḋ fuit abundãtis honoris. Et hoc ẽ qḋ dĩ: Inue. ſta. il.
ſu. da eis pro me ⁊ te. GLO. Cõſuetudo. n. erat vt vn⁹
quiſq̃ pro ſe didrachma redderet. Stater vero ẽ põdus
duoꝝ didrachmatũ. ORI. Myſtice aũt in agro cõſo
latiõis: ſic. n. interp̃taĩ capharnauz: ↄſolaĩ oẽs diſcipulũ
⁊ liberũ filiũ eẽ pnũciat: ⁊ dat ei virtutẽ piſcãdi pmũ pi-
ſcẽ: vt aſcẽdẽte eo cõſolationẽ accipiat petrus ſup eũ quẽ
piſcat⁹ ẽ. HILA. Cũ aũt pmũ piſcẽ admoneĩ petrus in
quirere: aſcenſuri oñdunt ⁊ plures. Beatus ille pm⁹ mar
tyr ſtephan⁹: pmus aſcẽdit: ⁊ staterẽ in ore continuit. In
quo didrachma noue p̃dicationis tanq̃ duo denarij ha-
bebant. dei. n. gloriã ⁊ dñz xp̃z in paſſione ↄtuẽs predi-
cabat. HIE. Uel iſte piſcis q̃ pmus captus ẽ adã: q̃ per
ſecũdũ adã liberaĩ: ⁊ id quod in ore ei⁹: hoc ẽ in confeſſi
one fuit inuẽtũ: pro petro ⁊ dño reddit. ORI. Cũ etiaz
videris auarũ hominẽ ab aliquo petro correctũ q̃ abſtu
lit de ore eius verbũ pecunie: dices eũ aſcendiſſe de ma-
ri. i. de fluctib⁹ ſolicitudinũ auaritie ad hamũ rõnabilem
⁊ ↄprehẽſũ atq̃ ſaluatũ ab aliquo petro qui eũ docuit ve
ritatẽ: vt pro ſtatere habeat imaginẽ dei. i. eloquia eius.
HIE. Et pulchre illud ipſũ quidẽ daĩ preciũ: ſed diuiſuz
ẽ: qꝛ pro petro quaſi pro peccatore precium reddebatur:
dñs aũt nr̃ peccatũ nõ fecit. Oñdiĩ aũt ſilitudo carnis dñ eo-
dẽ ⁊ dñs ⁊ ſeruus p̃cio liberantur. CA. XVIII.

In illa hora acceſſerunt diſcipuli ad
ieſũ dicentes: Quiſputas maior eſt
i regno celorũ? Et aduocãs ieſuſ par
uulũ: ſtatuit eũ i medio eorũ: ⁊ dixit:
Amẽ dico vobis: niſi cõuerſi fueritis
⁊ efficiamini ſicut paruuli nõ intrabitis in regnuz
celorũ. Quicunq̃ ergo humiliauerit ſe ſicut par
uulus iſte: hic ẽ maior i regno celoꝝ. Et qui ſuſce
perit vnũ paruulum talez i noĩe meo me ſuſcepit.
Qui aũt ſcandaliçauerit vnũ de puſillis iſtis qui
in me credũt: expedit ei vt ſuſpendatur mola aſi-
naria in collo eius ⁊ dimergatur i pfũduz maris.
HIE. Quia diſcipuli viderant pro petro ⁊ domino idez
tributũ redditũ: ex qualitate precij arbitrati ſũt oib⁹ apo
ſtolis petrũ eẽ p̃latũ. CHRY. Unde paſſi ſũt aliquod
humanũ qḋ euangeliſta deſignat dicens: In illa hora ac
ceſſerũt diſcipuli ad ieſũ dicẽtes: Quiſputas maior es in
regno celoꝝ? Uerecũdati ſiq̃dẽ paſſionẽ cõfiteri quã paſ
ſi ſunt: nõ dicũt manifeſte: Petꝝ cur p̃honoraſti nobis? ſz
indeterminate interrogant: Quis maior eſt? Qñ aũt tres
p̃honoratos viderũt. ſ. petrũ iacobũ ⁊ ioannẽ in trãſfigu
ratione: nihil tale paſſi ſunt. qñ vero in vnũ ſolũ contulit
honorẽ: tũc doluerũt. Tu aũt cõſidera primũ q̃dẽ q̃ ni-
hil coꝝ que ſũt in terris q̃rũt: deide q̃ poſtea hãc paſſio
nẽ depoſuerũt. Nos aũt neq̃ ad defect⁹ coꝝ contingere
poſſum⁹. neq̃. n. querim⁹: Quis maior ẽ in regno celorũ
ſed Quis maior ẽ in regno terre. ORI. In his aũt imi-
tatores diſcipuloꝝ eẽ debem⁹: ſiqñ aliq̃d in nobis dubi
uz q̃rit ⁊ nõ inuenit: vt cũ oĩ cõſenſu accedam⁹ ad ieſuz q̃
potẽs ẽ illuminare corda hoĩuz ad intelligẽdã ſolutionez
oĩuz queſtionũ. Interrogemus etiã aliquẽ doctorũ: Qui
p̃poſiti hñtur in eccl'ijs. Sciebãt aũt diſcipuli hoc inter-
rogãtes: qꝛ nõ ẽ eq̃litas ſanctoꝝ i regno celeſti: ſz quomõ
maior ⁊ q̃lr viuẽs minim⁹ hoc diſcere cupiebãt. Uel ſcie
bãt q̃s eẽt minim⁹: ⁊ q̃s magn⁹: ex eo qḋ ſupra dñs dixe-
rat: ſz ex mltis magnis q̃s eẽt maior hoc eis nõ erat ma
nifeſtũ. HIE. Uidẽs aũt ieſus cogitationes coꝝ voluit
deſiderio glĩe humilitatis ↄtẽtionẽ ſanare. vñ ſeq̃tur: Et
aduo. ie. puu. ſta. eũ in me. coꝝ. CHRY. Mihi videĩ
valde paruulũ i medio ſtatuere: oib⁹ paſſionib⁹ exutum.
HIE. Ut i eo ⁊ etatẽ q̃rere ⁊ ſimilitudinẽ inocẽtie demõ
ſtraret. vel certe puulũ ſtatuit i medio coꝝ ſeipſũ q̃ nõ ve
nerat miniſtrari ſed miniſtrare: vt eis humilitatis tribue
ret exẽplũ. Alij paruulũ iterp̃tãtur ſpm̃ ſanctũ quẽ poſue
rit in cordib⁹ diſcipuloꝝ: vt ſupbiã i humilitatẽ mutaret.
Seq̃tur: Et dixit: Amẽ di. vo. niſi cõuer. fue. ⁊ efficia. ſicut
paruuli nõ intr. in reg. celoꝝ. Nõ p̃cipit aplis vt etatẽ ha
beant paruuloꝝ: ſed inocentiã: ⁊ q̃ illi p annos poſſidẽt:
hi poſſideãt p induſtriã: vt malicia nõ ſapia puuli ſint. Ac
ſi dicat: Sicut iſte puulus cui⁹ vobis exẽplũ tribuo nõ p-
ſeuerat i iracũdia: leſus nõ meminit: vidẽs pulchrã muli
erẽ nõ delectaĩ: nõ aliud cogitat: ⁊ aliud loquiĩ: ſic ⁊ vos
niſi talẽ habueritis inocẽtiã: ⁊ animi puritatẽ regnũ celorũ
nõ poteritis intrare. HILA. Pueros ẽt credẽtes oẽs p
audiẽtie fidẽ nũcupauit. hi. n. patrẽ ſequũtur: matrẽ amãt
velle malũ neſciũt: curã opũ negligũt: nõ inoleſcunt: non
oderunt: nõ mẽtiũtur: dictis credũt: ⁊ qḋ audiũt verum
habent. Lrã g̃ ſic legiĩ: GLO. Niſi conuerſi fueritis ab
hac elatione ⁊ indignatione in qua modo eſtis ⁊ efficiami
ni oẽs inocẽtes ⁊ humiles per virtutẽ: ſicut paruuli ſũt p
etatẽ: nõ intrabitis in regnũ celoꝝ ⁊ qñquidẽ aliter nõ in
traĩ. Quicunq̃ g̃ humiliauerit ſe ſicut paruulus iſte: hic
maior ẽ in regno celorũ. Quãto. n. q̃s erit humilior: tãto
maior efficiĩ in regno celoꝝ. REMI. i. in cognitiõe gra
tie vel eccleſiaſtica dignitate: vel certe in eterna beatitudi
ne. HIE. Uel aliter: Quicũq̃ humiliauerit ſe ſicut par-
uulus iſte. i. qui ſe in exẽplũ mei humiliauerit: hic itrabit
in regnũ celoꝝ. Sequiĩ: Et qui ſuſceperit vnũ paruu. ta. i
noĩe meo: me ſuſcepit. CHRY. ac ſi. d. Nõ ſolũ ſi tales
efficiamini: mercedẽ accipitis: ſed etſi alios tales ppĩ me
honorabitis: ⁊ honoris q̃ ẽ ad illos retributionem vobis
determino regnũ. Magis aũt qḋ mltomai⁹ ẽ ponit dicẽs
Me ſuſcepit. HIE. Qui. n. talis fuerit: vt xp̃i imiteĩ hu
militatẽ ⁊ inocẽtia: i eo xp̃s ſuſcipiĩ ⁊ prudẽter: ne cũ de-
lati fuerit aplis: ſe putẽt honoratos adiecit: nõ ſuo illos
merito: ſz magri honore ſuſcipiẽdos. CHRY. Deide
facile ſuſceptibilẽ hũc ſmonẽ faĩ: penã iducẽs. vñ ſequiĩ:
Qui aũ ſcãdalizat vnũ de puſillis iſtis. Ac ſi dicẽt: Sic q̃
hos honorãt ppĩ me mercedẽ habẽt: ita ⁊ q̃ hoſ dehono
rant: vltimã ſuſtinebũt vindictã. Si aũt conuitiũ ſcãdalũ
vocat: ne mireris. multi. n. puſillanimes ex eo q̃ deſpici-
untur: ſcandalizati ſunt. HIE. Nota q̃ qui ſcandalizat
puulus ẽ. maiores. n. ſcãdala nõ recipiũt. Et q̃q̃ genera-
lis poſſit eẽ ſnĩa aduerſus oẽĩ q̃ aliquẽ ſcãdalizat: m̃ iuxta
cõſequẽtiã ſmonis ẽt ↄtra aplos dictũ itelligi põt q̃ iter
rogãdo q̃s maior eẽt i regno celoꝝ: videbãtur inter ſe de
dignitate cõtẽdere. ⁊ ſi in hoc vitio pmanſiſſent: poterãt
eos quos ad fidẽ vocabãt p ſuũ ſcãdalũ pdere: dũ aplos
viderẽt iter ſe de honore pugnare. ORI. Quõ aũt q̃ cõ
uerſus ẽ ⁊ fact⁹ q̃ſi puer: ⁊ minim⁹ ẽ ↄpotẽs ſcãdalizari?
hoc ſi poſſum⁹ explanaĩ. Ois q̃ filio dei credit ⁊ ↄuerſaĩ
ſz euãgelicos act⁹: ↄuerſus ãbulaĩ q̃ſi puer. q̃ aũt nõ con
uertiĩ vt fiat ſicut puer: hũc ipoſſibile ẽ itrare i regnũ celo
rũ. In oi aũt credẽtiũ mltitudine ſũt q̃dã nup cõuerſi: vt fi
ant ſicut puuli: nõdũ aũt ſunt facti: hi puſilli hñtur in xp̃o
⁊ ſũt ſcãdali receptores. HIE. Qḋ aũt dĩ: Expedit ei vt
ſuſpẽdaĩ. ſz ritũ puincie loquiĩ: quo maioꝝ criminuz iſta
apud veteres iudeos pena fuerit: vt in pfũdũ ligato ſaxo
mergere. Expedit aũt ei q̃a multo meli⁹ eſt pro culpa bre
uez recipe penã q̃ eternis ſuari cruciatib⁹. CHRY. Cõ
ſequẽs aũt erat p̃orib⁹ dicere: Me non ſuſcepit. qḋ erat